

Ajuntament de Castellar del Vallès

Image not found or type unknown

Fotograma de "El sustituto"

Dissabte 12 de març de 2022

Cinema

"El sustituto"

Amb l'assistència del director, Óscar Aibar, i de Teresa Font, muntadora

VOE

Any: 2021

Durada: 117 min

País: Espanya

Gènere: Thriller

Direcció: Óscar Aibar

Repartiment: Ricardo Gómez, Vicky Luengo, Pere Ponce, Pol López, Joaquín Climent, Nuria Herrero, Bruna Cusí, Susi Sánchez, Guillermo Montesinos, Pep Cortés

Qualificació: no recomanada per a menors de 16 anys

Premis (2021):

Premis Feroz: nominació al millor actor (Gómez) i millor actor secundari (Ponce)

Festival de Málaga: Secció oficial

Sinopsi:

Any 1982. Un jove policia avesat als barris més durs de Madrid accepta un destí en un poble de mar amb l'esperança de curar la seva filla i, de pas, guanyar una mica de tranquil·litat. Una vegada allà, es veu embolicat en la recerca de l'estrany assassinat de l'inspector al qual ha substituït. Les indagacions el portaran fins a un hotel de platja en què una comunitat d'ancians nazis, reclamats per molts països per crims contra la humanitat, viu un retir paradisiac i feliç.

El director: Óscar Aibar

Óscar Aibar (Barcelona, 1967) és un director de cinema, guionista i escriptor barceloní. Va començar treballant com a guionista d'històries per a diverses editorials i revistes com Totem, Cimoc, 1984, El Víbora o Makoki, i més tard com a guionista i director de sèries i programes de diversos canals com TVE, Canal+ o TV3, a més de videoclips i anuncis publicitaris. El 1995 comença els seus treballs com a director de cinema, i fins ara ha dirigit cinc llargmetratges, un telefilm i tres curtmetratges, a més de publicar tres llibres.

L'any 1991 es llicencia en l'especialitat d'Imatge per la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, afirmant que volia ser cineasta, però els seus professors li van dir que el sector estava en crisi i que no hauria de fer-ho. No obstant això, va decidir perseguir la seva idea. Des de 1986 fins a 1994 Óscar Aibar obté un gran reconeixement en els seus primers treballs com a guionista de còmics (on signa com Oscaraibar), que li farien rebre diversos premis. Les seves obres es van publicar a França i Itàlia.

S'introdueix després en l'audiovisual com a guionista i director de televisió i videoclips i també treballant en cinema. Després de la realització de tres curtmetratges, estrena el 1995 una coproducció hispanofrancesa titulada *Atolladero*, que està basada en una història que havia dirigit cinc anys abans. Malgrat la duresa del rodatge, i de ser durament criticada per alguns, aconseguiria ser qualificada per alguns crítics cinematogràfics com una pel·lícula de culte.

Entre 1996 i 2000 dirigeix tots els videoclips de Loquillo, inclòs el vídeo del concert *Compañeros de viaje*, així com episodis de la sèrie *Ni contigo ni sin ti*. El 2003 estrena *Platillos volantes*, en què aprofundeix en la complexa psicologia de dos personatges, addictes a la ufologia, inspirant-se en el fet real conegut com Els suïcidis de Terrassa. Tres anys després realitza *La máquina de bailar*, on narra els intents d'una estrambòtica colla per guanyar el concurs nacional del joc. Segueix el 2010 amb *El gran Vázquez* sobre la vida de l'historietista Manuel Vázquez Gallego, amb qui va treballar a Makoki i amb el qual va fer una gran amistat quan tenia 19 anys.

El 2012 estrena el llargmetratge *El bosque*, adaptació d'un relat del prestigiós escriptor català Albert Sánchez Piñol. Entre 2012 i 2013 se submergeix en la direcció d'alguns capítols de la sèrie de TVE *Cuéntame cómo pasó*, aconseguint en ells un notable canvi en l'estil visual i obtenint un gran èxit d'audiència (en el seu últim capítol de la temporada 14 aconsegueix depassar els 5 milions d'espectadors i es fa amb el rècord de la temporada).

Com a escriptor ha publicat els llibres *Tu mente extiende cheques que tu cuerpo no puede pagar* (Ed. Debate, 2002), que consisteix en un conjunt de contes humorístics sobre diferents temes; *Los comedores de tiza* (Ed. Caballo de Troya, 2005), que narra la història d'Ana, una dona que des dels 10 anys té la mania de menjar guix, i *Making of* (Ed. Mondadori, 2008), en el qual mostrava la situació que va passar

durant el rodatge del seu primer llargmetratge.

Filmografia

2021 *El sustituto*

2013 – 2021 *Cuéntame cómo pasó* (sèrie de televisió, 40 episodis)

2012 *El bosque*

2010 *El gran Vázquez*

2007 *Rumors* (pel·lícula per a televisió)

2006 *La máquina de bailar*

2003 *Platillos volantes*

1998 *Ni contigo ni sin tí* (sèrie de televisió, 1 episodi)

1995 *Atolladero*

1991 *Chihuahua* (curtmetratge)

La muntadora: Teresa Font

Teresa Font (1955) és una de les muntadores més rellevants del cinema espanyol. Ha treballat en títols com *Juana La Loca*, *Libertarias*, *Jamón, jamón* o *Días contados* (pel que va obtenir el Goya al millor muntatge el 1994).

Va començar a treballar al cinema el 1976, com a ajudant de muntatge. Els seus primers llargmetratges són *Nemo*, de Jesús Garay (1977), i el documental de 1980 *Numax presenta...*, de Joaquim Jordà. El 1982 va fer el muntatge d'*Asesinato en el Comité Central*, de Vicente Aranda. Des de llavors, va treballar en totes les pel·lícules d'aquest director. També ha treballat habitualment amb el realitzador Imanol Uribe.

Almódovar li demana que s'ocupi del muntatge de les seves pel·lícules, en substitució de José Salcedo, el seu muntador mort el 2017. El seu treball a *Dolor y gloria* l'ha fet mereixedora del Goya en la categoria de muntatge per la intricada xarxa de connexions entre les diferents històries i èpoques del film.

Darrera filmografia

2021 *El sustituto*

2021 *Pan de limón con semillas de amapola*

2021 *Madres paralelas*

2021 *El sustituto*

2020 *Funny Boy*

2020 *Akelarre*

2020 *La voz humana* (curtmetratge)

2019 *Salir del ropero*

2019 *El asesino de los caprichos*

2019 *Dolor y gloria*

2018 *Juanita*

2018 *El desentierro*

2018 *El hombre que mató a Don Quijote*

2018 *La enfermedad del domingo*

2017 *Las siete muertes*

2017 *Melocotones*

2017 *El jugador de ajedrez*

2016 *Las furias*

2016 *Lo que de verdad importa*

2016 *Acantilado*

2016 *Juegos de familia*

2016 *Las furias*

2015 *Creditors*

2015 *L'adopció*

Crítiques:

"Una austera i impecable recreació de l'Espanya dels 80, emociona, especialment, el paper de Pere Ponce".

Pere Vall: Fotogrames

"Més que un thriller de nazis a Alacant (...) Aibar ens descobreix un episodi flagrant del tardofranquisme per compondre un 'thriller' impecable".

Beatriz Martínez: Diari El Periódico

Horari | 21:00

Preu | 5 €

Destinataris | Públic general

Organitza | Comissió BRAM!

Programa | [BRAM! Mostra de Cinema. Edició 2022](#) i [cinema a Castellar](#)

Ajuntament de Castellar del Vallès · Passeig Tolrà, 1 | 08211 Castellar del Vallès |
Tel. 93 714 40 40